

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

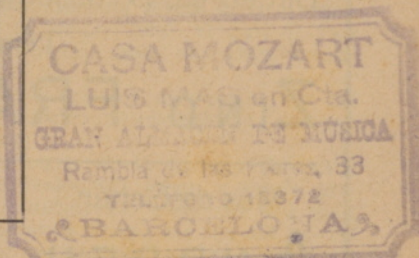
El Mestre

ALFRED

PADOVANI

del Gran Teatre

del Liceu

PROGRAMES MUSICALS DE LA SETMANA

5'50 Ptes. trimestre
a Barcelona

Fora de Barcelona
14 Ptes. semestre

Número 0'50
solt Ptes.

GRAN TEATRE DEL LICEU

EMPRESA I DIRECCIÓ ARTÍSTICA

Joan Mestres Calvet

Temporada d'hivern 1934-35 :: Gran Companyia d'Opera

Diumenge 9 de desembre tarda

ELS PURITANS

Dimarts dia 11 nit

Funció popular

EL TROVADOR

Dijous dia 13 nit

EL BARBER DE SEVILLA

Capsir, Galeffi, Solari, Bettoni

Mtre. Padovani

Dissabte dia 15 nit

EMPORIUM

Campiña, Salagaray, Altube, Granforte Alsina

Mtre. Capdevila

Diumenge dia 16 tarda

EL BARBER DE SEVILLA

ES DESPATXA A COMPTADURIA

Associació de Cultura Musical
BARCELONA

Dimecres, 19 desembre 1934, a les 10 del vespre

l'eminent violinista

ZINO FRANCESCATTI

Més de Gener

el gran guitarrista

ANDREU SEGOVIA

Detalls i altres informes:

CLARIS, 43, 1.er, 2.^a

Teléfono 20028

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

Rèdacció i Administració: Carme, 30, baixos

Impremta: Córcega, 204 — Teléfono 70593

Quelcom arran del Boris Godounoff

Les recents representacions d'aquesta obra de M. Moussorgsky, que han tingut lloc al Gran Teatre del Liceu, ens han suggerit la idea de cercar, a la Història, algunes dades relatives a l'esdeveniment durant el regnat de Boris, ja que, degut a les conveniències teatrals, el llibret resulta insuficient per tal de formar un criteri, ni tan sols aproximat, d'allò realitzat pel protagonista.

Hem tingut l'avinentesa de trobar, en un llibre de N. Brian-Chaninow, coses que creiem d'un gros interès divulgar, ja que, a la vegada que il·lustraran als nostres lectors, posaran en clar les gestes d'aquest personatge no mancat de qualitats verament extraordinàries.

Ivan IV tingué dos fills del seu matrimoni amb Anastàsia Romanova. L'hereu, morí a resultes d'una ferida que li produí el seu propi pare i, degut a això, la corona hauria de pertànyer al seu germà Feodor. El Tsar, però, alguns anys abans de la seva mort i en oberta oposició amb els cànons de l'Església ortodoxa, emmullerà de nou amb Maria Nagaia, de la qual tingué un fill: Dimitri (nom eslau, de *Demetrius*). A la seva mort, nomenà tutors, entre altres, al Príncep Chonísky i a Boris Godounoff, d'origen tatar (el mot «tatar» és una corrupció de «tatar»). El Tsar Ivan IV s'havia apropiat una part del patrimoni nacional i aquells que ell designava per administrar-lo prenién el nom «opritchiniki» i d'entre aquests elements formà la seva guàrdia. Boris Godounoff no era altra cosa que un «opritchiniki» al qual el Tsar distingia especialment, per tal que a la seva energia unia una clara intel·ligència.

En morir Ivan IV, Maria Nagaia pretengué que fos coronat el seu fill Dimitri, per tal que Feodor era malaltís i deficient d'intel·ligència, resultat del qual foren exiliats Dimitri i la seva mare.

L'adveniment del nou Tsar Feodor, fou l'origen de la fortuna de Boris, car la muller del Tsar, Irene, era germana de Godounoff. Degut a que la precària intel·ligència de Feodor no li permetia dirigir els afers del seu país, aquests eren nominalment dirigits per l'Emperatriu Irene, car, de fet, el veritable director era Boris Godounoff, el qual esdevingué l'àrbitre absolut de la situació.

El Tsar Feodor es trobava en un estat lamentable. Fou per llur manca d'intel·ligència que Ivan IV es vege obligat a nomenar tutors que constituís un veritable consell de regència. Morí sense successió l'any 1598, no mancant historiadors que atribueixen a emmetzinament la seva mort, assenyalant com autor del fet a Boris, per tal que poc abans ja havia mort d'una manera ben misteriosa Dimitri. Fou aleshores que Godounoff, el qual ja era el Tsar de fet, volgué ésser-ho de dret, a l'objecte del qual imaginà una misse

en scene que el féu creditor de la més justa fama com a home d'una habilitat extraordinària.

Deu anys abans de la mort de Feodor, Boris aconseguí l'autonomia completa de l'Església russa, que fins aquella data havia pertanyut a Constantí-noble (Biçanci). No fou això fàcil empresa i Boris hagué d'emprar tota llur energia i habilitat per tal de fer acceptar el fet consumat, que, a la fi, triomfà l'any 1590. Des d'aquesta data, l'Església russa es deslligà de Biçanci, aconseguint Boris que Job, home de la seva confiança, fos nomenat Patriarca, ja en morir Feodor la seva vidua Irene, germana de Boris, ingressà en un convent prenent el nom de Sor Alexandra i recolzat per aquesta i el Patriarca Job, aconseguí que el poble l'elegís Tsar, obligant-lo a fer-ni ofrena i a imposar-li la corona al mateix convent on Sor Alexandra s'havia retirat.

En assolir el poder, Boris ja havia donat proves del seu talent dirigint la política estrangera amb gran tacte. Militarment, havia estat afortunat en una guerra amb Suècia, havent fortificat la línia del Don, com a preludi de l'annexió de Geòrgia.

No essent possible de crear escoles a la Rússia degut a l'oposició del clergat, tingué la idea de trametre els russos a Occident per tal d'instruir-los i portar així la civilització al seu país. Dissortadament, els resultats que es cregué obtenir foren nuls, car dels russos que marxaven a estudiar a l'estranger, foren ben pocs els que retornaren a la seva pàtria. Fou a raó d'això que tingué la pensada de fer una crida als estrangers demanant-los que anessin a treballar a Rússia. Obrers, metges, militars, marxants, etc., arribaren en gran nombre al país dels tsars, on se'ls comblà d'atencions i de privilegis, essent afortunat en aquest assaig, car si dels russos que anaren a Occident no en tornà cap, dels estrangers que entraren a Rússia gairebé tots s'aveïnaren al país, on contragueren matrimoni i els seus fills esdevingueren moscovites autèntics.

Una altra prova del seu talent com a polític, la donà en cercar la manera de posar impostos als camperols de Moscòvia. El moscovita era nòmada. Boris el posà damunt la terra, obligant-lo a conrear-la per tal de poder-li imposar els arbitris corresponents.

Volgué també que la seva descendència fos autènticament règia, per la qual cosa féu que la seva filla Xènia, d'una extraordinària bellesa, emmaridés amb un príncep estranger, no essent afortunat tampoc en això, car dels dos pretendents que es presentaren un no reunia les condicions convenients i l'altre, Joan de Dinamarca, morí al poc temps, deixant en la major desesperació a Boris i a la seva filla Xènia.

Vers l'any 1600 corregué la veu de que el Príncep Dimitri, del qual assassinat era acusat Boris, vivia encara. La història ha provat que aquest Príncep no fou assassinat. Era epilèptic i en un atac d'aquesta greu malaltia es causà una ferida per resultat de la qual morí. Boris esdevingué recelós, començant aleshores les persecucions. L'any 1604 arribà la nova a Moscou de que un títulat Príncep Dimitri havia aparegut a Polònia. Pel fet que aquesta aparició significava una guerra civil i que aquesta hauria de debilitar a Moscòvia, els sobirans enemics protegiren al fals Dimitri ostensiblement. Dimitri es presentà als estats del Tsar moscovita, on fou rebut amb els braços oberts, doncs encara que batut per Wassily Chonisky, aconseguí reorganitzar llur exèrcit prosseguint la seva marxa triomfal vers Moscou.

El 13 d'abril de 1605, Boris Godounoff morí sobtadament, després del qual esdevinment, els moscovites juraren fidelitat al seu fill Feodor, qui hauria estat segurament un gran Tsar, però uns mesos més tard fou assassinat junt amb la seva mare. Xènia esdevingué la concubina del fals Dimitri, el qual fou coronat Tsar de Moscòvia.

No volem allargar massa aquest article relatant els fets d'aquest fals Dimitri, el qual fou un home de cert talent, ni tampoc de les gestes de l'altre Dimitri, tan fals com el primer i que aparegué poc després. Sols direm que un dels Chonisky fou també Tsar. Boris Godounoff, el fals Dimitri que fou assassinat i Wassily Chonisky, formaren el front que mitjança entre la dinastia de Ruzik, que finà amb Feodor, i la dels Romanow, que començant amb Miquel III, acabà amb el darrer dels Tsars: Nicolau II.

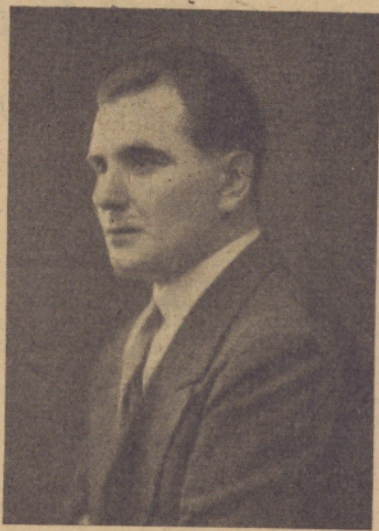
ANTONI LAPORTA I ASIORT

NOTICIARI

Amablement invitats pel nostre amic Ramon Laporta i Astort, hem visitat l'exposició que de les seves obres ha fet al Casal del Metge. Hom veu a les amples parets del Casal trenta retrats d'una magnífica semblança d'entre els quals es destaquen il·lustres personalitats i bon nombre de concertistes d'entre els quals remarcarem els retrats de Pilar Noguero, Elisabeth Coëmans de Pérez Farràs, Margarida Parera de Sabater, Ivonne Buire, Isabelle Marti-Colin i altres que pel ben resolts honoren el pinzell de l'amic Laporta. A continuació hem pogut admirar també sis paisatges, set bodegons, sis grups de flors i algunes impressions i estudis. Ens abstenim d'intervenir en un afer que no ens és competent, amb tot hem de felicitar a l'amic Laporta per l'esplèndida col·lecció de pintures que exposa i que creiem poden satisfer a aquell que en matèries d'art sia més exigent.

* * *

Per malaltia del mestre Pau Casals, hagué d'ésser ajornat el recital de violoncel que aquest gran artista havia de donar a la tarda del passat diumenge, a l'Associació Obrera de Concerts, per celebrar el centenari de les seves audicions musicals. Tan aviat com la salut del mestre ho permeti, l'Associació Obrera de Concerts avisarà la data definitiva en la qual podrà celebrar-se l'esmentat recital.

Carlo Galeffi

Eminent baríton del Gran Teatre del Liceu

• Aquest número ha estat

visat per la censura •

Vicenç Bellini

El centenari del qual s'està celebrant

LA OPERA

Gran Teatre del Liceu

«I Puritani» és obra que havia gaudit d'una grossa popularitat en els temps venturosos dels nostres avis. Dissortadament ara, encara que sigui per acabar d'amargar la nostra existència, la xacolata amb melindros ha estat substituïda pel «Kefir» i el «Yogohurt» i així acostumats ja no es posen tan bé a l'estómac els plats que en altre temps eren el bo i millor de la bona taula.

«Els Puritans», com totes les obres de Bellini, contenen fragments ben remarcables. La melodia fluïda i ben traçada, ampla i sempre plena de sinceritat, dóna la sensació d'altres temps, d'uns temps, però, aprofitats, que no deixen regust i que són del principi a la fi agradosos i simpàtics. Això i el fet de què sense cap pretensió, Bellini ornés les seves obres amb una certa quantitat de dificultats que poden servir de model als compositors actuals als quals cal demostrar que per anar molt enllà no hi ha pas necessitat d'acudir a l'extravagància i a l'absurditat, féu exclamar a Wagner més d'una vegada, que Bellini era el compositor italià que més amava. La forma emotiva de «La Sonnàmbula», potser més feble que «Il Pirata», pren un caire ja força més seriós en «Els Puritans» i en la «Norma», una forma més sòlia i destacada. De tota l'obra, el millor està condensat al tercer acte, amb tot i que en el segon el públic s'entusiasma amb aquella célebre «Suona la tromba» que és una mena d'«Himne de Riego», un xic més emocionant.

L'obra s'escolta amb gust i sense cansanci, salvant, naturalment, les distàncies que hi ha de l'època de Bellini a la del propi Ricard Strauss. I ens quedem aquí perquè ja no ens atrevim a passar més endavant.

La interpretació de l'obra de Bellini al Liceu, ha estat, quan no una meravella, una cosa digna d'alabar. Mercè Capsir que en aquesta obra es troba de ple en el seu element, féu una «Elvira» excellent i «Lord Arthur» trobà un veritable «lord» en Hipòlit Làzaro. El senyor Granforte, perfectíssimament i el senyor Alsina si procurés corregir l'escena, palesà una vegada més les seves condicions de bon cantant. Els chors estigueren força ajustats i l'orquestra estigué a l'envejable alçària a que sap posar-la i conduir-la un director de l'autoritat indiscutible del mestre Padovani.

ELS CONCERTS SIMFÒNICS

Palau de Belles Arts

Banda Municipal de Barcelona

(Orquestra Municipal d'Instruments de Vent)

Amb el mateix èxit de sempre es desenvolupà el diumenge proppassat el darrer concert simfònic popular de la nostra Banda Municipal, èxit ben remarcable per a tots els intèrprets, més encara, per al seu il·lustre mestre que veié culminar el seu enorme treball amb l'audició definitiva de la transcripció per a la Banda del poema simfònic de Claude Debussy «L'après-midi d'un faune». Aquesta obra traspassada a la Banda ens fa l'efecte d'una gran pintura clàssica, pulcrament traspassada a un altre llenç el teixit del qual sigui completament diferent. L'obra, doncs, serva tota la seva enorme valor, hi ha, però, un fons material que l'avalora en major quantitat possiblement. Hem vist la partitura d'aquesta transcripció i potser seriem massa savis si volguéssim suposar que no hi hem perdut el cap en aquell pautat extraordinari. El director que se'l vulgui estudiar, cal que no es deixi les ulleres a casa i així i tot... és de pronòstic l'obra esmentada. Això, però, no representa res al transcriptor que ja, de bon antuvi es porta ben gravat a la memria tot aquell monument musical que porta plasmat al damunt del pentàgrama. En quant a la massa orquestral, aquest excepcional director sap manipular-la amb la precisió cronomètrica d'aquell que no ha portat en la seva vida altra cosa entre mans. Tal fou l'execució que es donà el diumenge a aquesta obra debussyana, la transcripció de la qual semblava un somni fins ara. Pel que toca a la resta del programa, oïrem amb la devoció acostumada, l'obertura de «Cossi fan tutte», de Mozart; la magnífica Primera Simfonia en Do menor, de Brahms; obertura de «Ramuntcho», de Pierné; la «Dansa Macabra», de Saint-Saëns i l'obertura d'«Els Mestres Cantaires», de Ricard Wagner. Aquestes obres, que excepte la de Mozart i la de Wagner, han estat també excellentment passades a la Banda pel mestre J. Lamote de Grignon, tingueren, com no cal dir, aquella interpretació que ja és fama en la nostra magnífica Banda i que tant ha contribuït a l'enorme autoritat del seu gran mestre avui indiscutiblement, una de les primeres figures de la música contemporània.

El públic, que no perdona cap audició de la seva Banda, sortí ben satisfet després d'haver acomplert amb les seves justes ovacions a mestre i executants.

C. O.

LA MUSICA "DA CAMERA"

Casal del Metge

Associació de Música "da Camera"

Audicions Intimes

Audicions Intimes, ha presentat una nova agrupació instrumental procedent de Viena que, desgraciadament no ha estat a l'alçària que la seva «reclame» feia suposar. A Viena hi ha, pel que es veu, quartets, quintets i orquestrines, que res han d'envejar als més fluixos conjunts d'ací. Això que és una cosa molt natural, no seria res si aquestes agrupacions no tinguessin de quant en quant l'atreuiment d'intentar venir a conquistar-nos i... tant mateix per això no hi passem. El «Quartet Galimir» és un d'aquests agrupaments que gairebé si té el marc adequat en un cafè, i al seu país encara. Ja és un xic seriós que un conjunt com aquest es proposi fer-nos sentir els clàssics. Aquests, però, passen i s'empassen molt més fàcilment que un Berg, una mena de cosa intolerable que unes quantes dotzenes d'intelligents aplaudiren a rabiar... després de no haver-ne entès absolutament res. Es aquest un d'aquells casos en què l'aplaudiment no és lícit ni tan sols per deferència, especialment quan l'executant comença per prendre la cabellera als seus oients. Gairebé no cal pas que el programa ens digui que Alban Berg és deixeble de Schönberg, tota vegada que la lamentable herència de la bojeria és cosa que en la suite «Irrica» resta ben palesa. Creiem que mesures de govern com les de Hitler amb certes coses de mal gust haurien d'aplicar-se a tot arreu fins a netejar el món de mal intencionats i neurastènics. Ja hem dit prou!

Acabarem manifestant que el Quartet Galimir interpretà amés en ambdós concerts el «Quartet» op. 18, n.º 3, de Beethoven, el de Debussy, op. 10, el de Schumann, op. 41, n.º 3, el de Mozart, op. n.º 465 i el de Schubert, en re menor. Tots aquests quartets foren interpretats potser amb millor voluntat que encert. Sentim que amb tot i ésser integrat aquest agrupament en la major part per senyoretes, no podem emprar artísticament els mots galants que personalment es mereixen.

Associació de Cultura Musical

Palau de la Música Catalana

El passat dijous, presentat per l'Associació de Cultura Musical, coneguérem un altre gran pianista: Josef Hofmann. Aquest artista no és pas d'aquells que tot se'n va en el reclam. Hi ha art, hi ha tècnica, hi ha escola, hi ha tot allò que cal en un artista complet encara que li manqui quelcom per accontentar els mal acostumats.

No hi ha cap artista que encerti totes les obres per igual. Volem dir que hi hagué al programa obres que Hofmann les deixà més acabades que altres i que són, posem per cas, «Preludi i fuga», de Bach-D'Albert; «Scherzo en mi menor», de Mendelssohn, i de Chopin, el «Vals» i la «Sonata». Del «Nocturn» ja se'n podria parlar, com també potser no estariem del tot d'acord amb la «Fantasia en do major», op. 17, de Schumann, amb tot i els seus moments ben remarcables. «Venecia i Napolí» són dos «pobles» i que per cert Liszt els

Diumenge, 9 de desembre del 1934
a un quart de dotze del matí

LXXXIII.è Concert Simfònic Popular
per la

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA
(Orquestra Municipal d'Instruments de Vent)
sota la direcció del mestre
Joan Lamote de Grignon

PROGRAMA

I

Euryanthe, obertura
Weber-Lamote de Grignon
L'Amor Bruixot, suite
Falla-Lamote de Grignon
Introducció. Cançó de l'amor dolgut.
Dansa del Terror.
El Cercle màgic.
Dansa ritual del Foc.
Pantomima.
Cançó del Foc-Follet.
Dansa dels Jocs d'amor. Final.
(sense interrupció)

II

Faust, obertura: Wagner-Lamote de Grignon
Parsifal, preludi

Bolero Ravel-Dupont
PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 9 de desembre 1934, cinc tarda
ORFEO CATALA
sota la direcció del mestre
Lluís Millet

PROGRAMA

I

El Cant de la Senyera Millet
La Dama d'Aragó Millet
Soprano sol: Sra. Fornells
El Mercat de Tàrraga Güell
Cançó dels llauradors Nicolau
Cançó de la Moreneta Nicolau
Oda a la mar llunyana Vives
Cançó de l'amor primera (1.ª audició)

Balada, Sardana (1.ª audició) Marimón
Tenor sol: senyor Torra. Marimón

II

Negrà Sombra, balada gallega Montes
Nit sens repòs, cançó escocesa (1.ª audició) Roberton
Ca la vella Bepa, cançó popular d'Auvernia i Canteloube
El Paradís en festa, cançó popular de la Canteloube
Xampanya Canteloube
Jo estimo l'amor, cançó popular de Cornuallès (1.ª audició) Holst
El Cant del ferrer, cançó popular de Hampshire (1.ª audició) Holst
Teresa Nicolau

Per la secció de noies
Divendres Sant Nicolau
Solistes: Senyora Fornells, senyoreta Ro-
ca i senyors Torra i Valls.

HOTEL RITZ

Tres audicions musicals per l'eminent
violinista russa
MINA KROKOWSKI
«A través de la Història del Violí»
acotacions literàries per
Maria Luz Morales

Dilluns, 10 de desembre del 1934, set tarda

PROGRAMA

Clàssics italians i alemanys

I

Xacona Vilalí
Trille du Diable Tartini

II

Pregària, Te Deum Haendel-Flesch
Partita en Mi J. S. Bach
(Preludi-Loure-Gavota)

Preludi i Allegro Paganini-Kreisler
Pianista acompanyant: Josep M.ª Roma

HOTEL RITZ

Tres audicions musicals per l'eminent

violinista russa

MINA KROKOWSKI

«A través de la Història del Violí»
acotacions literàries per
Maria Luz Morales

Dissabte, 15 de desembre del 1934, set tarda

PROGRAMA

Clàssics i Romàntics

I

Sonata en Re Haendel
Sonata a Kreutzer Beethoven

II

Concert en mi menor Mendelssohn
Caprici XX Paganini
Campanella Paganini
Pianista acompanyant: Josep M.ª Roma

SALA RIBAS

Societat Catalana de Concerts
Filial del Patronat Ardevol
Audició II

Diumenge, 16 de desembre del 1934, onze matí

Recital

Domènec Ponsa, violinista
Josep Climent, pianista

PROGRAMA

I

Adagio Tartini
Sonata en la major Brahms
Allegro amabile.
Andante tranqüilo. Vivace.
Andante. Vivace di piu.
Andante. Vivace.
Allegretto gracioso.

II

Sonata Joan Bernet
Allegro appassionatto.
Andante cantabile. Scherzo.
Allegro risoluto.

III

Melodia J. Ardevol
Amorosa E. Morera
Oriental J. Salvat
Ave Maria E. Toldrà
Scherzo T. Buxó
Allegro A. Massana

Piano Bechstein

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 16 de desembre del 1934

a dos quarts de sis de la tarda

RECITAL SAINZ DE LA MAZA

guitarrista

PROGRAMA

I

Melodia i dansa Moreno Torroba
Choros Villalobos
Bolero (1.ª audició) E. Sainz de la Maza
Variacions i fuga sobre «La Folia» M. Ponce

II

Allemande J. S. Bach
Sicilienne J. S. Bach
Courante J. S. Bach
Xacona (1.ª audició) J. S. Bach
(Transcripció: Sainz de la Maza).

III

Sonatina (1.ª audició) Antonio José
Tonadilla Granados
Zambra R. Sainz de la Maza
Cadiz Albéniz
Cadiz Albéniz

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Associació de Música «da Camera»
Diumenge, 16 de desembre del 1934, 10 vespre
ORQUESTRA CLÀSSICA DE BARCELONA
sota la direcció del mestre
Josep Sabater
amb la cooperació de l'eminent pianista belga
ARTHUR DE GREFF

PROGRAMA

I

La Flute de Sanssouci Graener

II

Concert, per a piano i orquestra Beethoven

III

Concert, per a piano i orquestra Saint-Saëns

Representacions d'Òpera de la Setmana

GRAN TEATRE DEL LICEU

— : — : —
Empresa y Direcció Artística
Joan Mestres Calvet

Diumenge, 9 de desembre del 1934, 5 tarda
ELS PURITANS
de Bellini
per Capsir, Làzaro i Granforte.

Direcció: Alfred Padovani

Dimarts, 11 de desembre del 1934, nou nit
Funció Popular
EL TROBADOR
de Verdi

per Campiña, Altube i Granforte.
Direcció: Josep Sabater

Dijous, 13 de desembre del 1934, nou nit
EL BARBER DE SEVILLA
de Rossini
per Capsir, Galeffi, Solari i Bettoni.

Direcció: Alfred Padovani

Dissabte, 15 de desembre del 1934, nou nit
Primera de
EMPORIUM
d'Enric Morera
per Campiña, Salagaray, Altube, Granforte i Alsina.

Direcció: Antoni Capdevila

Diumenge, 16 de desembre del 1934, cinc tarda
EL BARBER DE SEVILLA
de Rossini
per Capsir, Galeffi, Solari i Bettoni.
Direcció: Alfred Padovani

Bibliografia

HENRI GHÉON: «Promenades avec Mozart». Paris.

Aquesta obra d'Henri Ghéon és, en part, un estudi psicològic de la personalitat musical del diví Mozart. En ella es reflexa la musa espiritual del mestre, tal vegada evocant els seus moments on concebeix l'«Ave Verum» o altrament aquell immortal «Requiem» que deixà inacabat. Ghéon glossa el fet de que aquell mateix compositor de tan pur recolliment, fos el mateix que perpetrà, no tan sols unes «Noces de Figaro», si que també una obra tan atrevida com el mateix «Don Joan». El fet és que el Mozart d'aquest «Don Joan», descobreix la mateixa gràcia espiritual que hom pot oir en el «Requiem» o en qualsevol obres destinades especialment a l'església. Sembla que Beethoven ja havia pal·lesat més d'una vegada la seva admiració per aquest cas rar d'espiritualitat musical en gèneres tan extraordinàriament oposats. Si miréssim bé l'escament dels seus «minuets» i de les seves «Simfonies», trobaríem també en aquestes obres el mateix ambient, tal vegada el que ha imposat el mot de «diví» al compositor i que ja és un mot emprat en parlar d'ell amb caràcter universal.

Així l'obra d'Henri Ghéon, encara que en certs aspectes és hipotètica, no deixa dubte que s'endinsa en l'ànima de Mozart i en treu relativament una gran quantitat d'ensenyances, estudiant-lo en tots els aspectes de la seva vida.

«Promenades avec Mozart», és doncs, una obra que cal no desaproveitar per tal de fer-se una clara idea del què fou el do espiritual del Geni, plasmat en tots els moments de la seva obra, àdhuc en aquella que representa la forma de perversió de la naturalesa humana, traspasada amb el segell distintiu del seu diví art al damunt de les línies finíssimes del seu pentagrama.

C. O.

CALENDARI MUSICAL DE LA SETMANA

Del 9 al 16 de Desembre de 1934

<i>Diumenge</i> 9 <i>Desembre</i>	Palau Municipal de Belles Arts Banda Municipal <i>de Barcelona</i> Direcció: J. Lamote de Grignon a les 11 i quart del matí	<i>Dissabte</i> 15 <i>Desembre</i>	Hotel Ritz <i>Sala d'Audicions</i> Mina Krokowsky <i>Violinista</i> Maria Luz Morales Conferenciant a les 7 de la tarda
<i>Diumenge</i> 9 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana ORFEO CATALA Direcció: LLUIS MILLET a les 5 de la tarda	<i>Dissabte</i> 15 <i>Desembre</i>	GRAN TEATRE DEL LICEU <i>1.ª de l'òpera</i> EMPORIUM <i>de E. Morera</i> Campiña-Salagaray-Altube Granforte-Alsina Direcció: ANTONI CAPDEVILA A les 9 de la nit
<i>Diumenge</i> 9 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu ELS PURITANS <i>de Bellini</i> Capsir-Lázaro-Granforte Direcció: ALFRED PADOVANI a les 5 de la tarda	<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Sala Ribas Societat Catalana de Concerts DOMENEC PONSÀ <i>Violinista</i> JOSEP CLIMENT Pianista a les 11 del matí
<i>Dilluns</i> 10 <i>Desembre</i>	Hotel Ritz <i>Sala d'Audicions</i> Mina Krokowsky <i>Violinista</i> Maria Luz Morales Conferenciant a les 7 de la tarda	<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana Sainz de la Maza <i>Guilarrista</i> a les 5 de la tarda
<i>Dimarts</i> 11 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu FUNCIO POPULAR EL TROBADOR <i>de Verdi</i> Campiña-Altobe-Granforte Direcció: JOSEP SABATER a les 9 de la nit	<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu El Barber de Sevilla <i>de ROSSINI</i> Capsir-Galeffi-Solari Beltoni Direcció: ALFRED PADOVANI a les 5 de la tarda
<i>Dijous</i> 13 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu El Barber de Sevilla <i>de Rossini</i> Capsir-Galeffi-Solari Beltoni Direcció: ALFRED PADOVANI a les 9 de la nit	<i>Diumenge</i> 16 <i>Desembre</i>	Palau de la Música Catalana Associació de Música da Camera Orquestra Clàssica <i>de Barcelona</i> Direcció: JOSEP SABATER ARTUR DE GREEF Pianista a les 10 del vespre

Localitats als respectius locals per als Concerts públics.
Per a les Associacions inscripcions de soci als estatges de
les mateixes.

CORRESPONDENCIA

PENINSULA

MADRID. — Hem oït durant aquests darrers dies l'Orquestra Clàssica, que dirigeix el mestre Josep M.ª Franco, l'Orquestra Simfònica, sota la direcció de Fernández Arbós i l'Orquestra Filharmònica que dirigeix el mestre Pérez Casas. La primera ens ha ofert «Wedding Cake», de Saint-Saëns, una «Petita Suite», de Debussy; una «Habanera», de Ravel i la «Pastorale», de Strawinsky. El pianista Leopold Querol, interpretà amb aquesta orquestra un «Concert» de Gomà, que li fou dedicat per l'autor i que és d'una vàlua formidable per tirar-lo a la paperera. La «Simfonia de Londres» fou l'obra en la qual el mestre Franco i la seva orquestra aconseguí un major èxit.

La Simfònica ens ha donat la «Simfonia en re», de Cèsar Franck; «Albain» i «Navarra», d'Albéniz-Arbós; «Le Tombeau de Couperin», de Ravel; «Rondino», de Beethoven, per a orquestra de corda i la monumental obertura de «Tannhäuser», de Wagner.

La Filharmònica ens ha ofert les primícies de «Por la flor del lirio azul», de Joaquim Rodrigo; «Simfonia incompleta», de Schubert i «Simfonia Pastoral», de Beethoven, interpretant el pianista Querol el «Concert en do major», de Bacarisse i un altre de Schumann.

Es esperada l'actuació del violinista Francesc Costa, el qual actuarà amb l'Orquestra Clàssica, del mestre Franco.

ESTRANGER

PARIS. — Els concerts han estat nombrosíssims aquests darrers dies. Començarem pels que a l'Òpera Còmica ofereixen els «Concerts Padeloup» sota la direcció dels mestres Félix Weingartner i Albert Wolff. En quatre audicions ens ha donat dos festivals Beethoven en els quals el mestre Weingartner ha ofert la «Segona», «Tercera» i «Cinquena Simfonies», de Beethoven; les obertures d'«Egmont», «Coriolan» i «Prometeu», ultra el «Concerto» per a violí i orquestra que ha tingut com a solista al violinista A. de Ribaupierre. Weingartner és un gran director i coneix pam a pam l'obra de Beethoven, cosa la qual, es palesa en l'«Heroica» d'una manera sorprenent i més tard en la «Cinquena». Els dos restants concerts que foren dirigits per Albert Wolff, tingueren l'atractiu de l'actuació de l'eminent violinista M. Milstein, de la pianista Mlle. Margherite Long i també del compositor M. Maurice Ravel. Aquest dirigí el seu «Concert» per a piano i orquestra, en el qual actua com a solista Mlle. Margherite Long, i després «Bolero» que ja només li mancava que el cine l'acabés de fer cèlebre. Hem oït també «Saudades do Brazil», de Milhaud; «Concert» per a piano i orquestra, del mateix autor, interpretat per Mlle. Long, i «Rondes de Printemps», i la suite de «Children's Corner», de Debussy, instrumentada aquesta darrera per Clapet. També ha estat executada la «Simfonia» en si bemoll, de Chausson; «Le Rouet d'Omphale», de Saint-Saëns; «Le Roi d'Is», de Lalo i el «Concert» per a violí i orquestra, de Mendelssohn, que fou interpretat per M. Milstein, el qual executà també dos capricis per a violí sol, de Paganini.

Com a gros esdeveniment a París, s'ha registrat l'actuació al Teatre dels Camps Elisis, del gran director Arthur Toscanini, el qual ha dirigit dos Concerts de l'Orquestra Straram. En les dues audicions Toscanini ha dirigit per primera vegada en la seva llarga vida artística la «Novena Simfonia», de Beethoven, per a la qual cosa els concerts Straram s'han assegurat el concurs dels solistes Mlles. Cernay i Mahé, de MM. Cathelat i Cabanel i del chor de cantors de Saint Gervais que dirigeix el mestre Paul Le Flem.

La gran obra beethoveniana ha tingut una interpretació verament excepcional, com era d'esperar de la batuta d'aquest insigne mestre. Toscanini ha

dirigit també en aquests dos concerts «L'Scala i Seta», de Rossini, obertura i la suite «Iberia», de Debussy, ultra diversos fragments de Wagner repartits en els dos concerts a raó de «Tristany Isolda», preludi i mort; «Faust», obertura i «Parsifal», preludi del primer acte i Divendres Sant.

Toscanini ha tingut una rebuda entusiasta per part del públic parisenc. Per la seva part Toscanini ha declarat que la música moderna francesa havia assolit el grau més elevat en la música mundial fent un acomplert elogi de Debussy, que constitueix una de les escoles més altes en les quals pot recolzar-se la moderna música universal.

Els «Concerts Lamoureux», han passat a ésser dirigits pel mestre M. de Freitas-Branco, sota la batuta del qual hem oït l'obertura del «Príncep Igor», de Borodine; la «Segona Simfonia», de Brahms; el Concert en re, de Mozart, amb M. Pasquier com violí solista; «Sarabande i Danse», de Debussy, orquestrades per Ravel; «L'Aprenent Bruixot», de Dukas; «Cygnes» i «Le Croisé» (1.ª audició) i air de «Gwendoline», llegenda de Chabrier, cantades aquestes tres darreres per Mlle. Marthe Nespoulus; «Le Tombeau de Couperin», de Ravel; «Simfonia» en sol, n.º 13, de Haydn; «Concert» per a piano i orquestra, de Dandelot, la part de solista del qual ha estat confiada a la pianista madame Magda Tagliaferro, la qual ha executat també el «Concert» per a piano i orquestra de Reinald Hahn. També hem oït els «Nocturns» de Debussy («Nuages-Fêtes»); «Espanya», de Chabrier; «Suite en fa sostingut», de Casadesús; «El Puerto» i «Triana», de Albeniz-Arbós i el «Concert en mi bemoll», de Liszt per a piano i orquestra, en el qual ha actuat la pianista Mlle. Marie Aimée Warrot.

Els «Concerts Colonne» installats com sempre al Teatre del Chatelet, han donat tres concerts sota la direcció del mestre Paul Paray. En ells hem oït les «Cinquena», «Setena» i «Novena» Simfonies de Beethoven. En aquesta darrera hi han collaborat els solistes Mmes. Heudoin i G. Frozier i MM. Jean Planel i Cambon. Beethoven ha estat també representat als programes per l'obertura n.º 3 de «Leonora»; «Ballet de Prometeus» i l'ària «Ah, Perfido», que cantà me. Frozier. Ha collaborat també als «Concerts Colonne» el compositor Philippe Gaubert, el qual ens ha ofert el quadre simfònic «Inscription pour les portes de la Ville», obra tractada bon xic modernament. La cantàtriu Magdalena Grey cantà dues composicions de Monsigny i de Haendel i l'orquestra ha executat encara «Bourrée Fantasque», de Chabrier; «Carnaval Romà», de Berlioz; la «Simfonia Incompleta», de Schubert; «Daphnis et Chloé» (2.ª Suite), de Ravel i l'«Aprenent bruixot», de Dukas. Remarcarem l'actuació encara del violinista Vasa Prihoda qui executà dos concerts, un en mi major, de Bach i altre en re major, de Paganini, i el pianista M. Orloff, que ens oferí el Concert en fa menor, de Chopin i «Croisière» (Rapsòdia Mediterrània), de Jacques Pillois. Un d'aquests concerts de l'Orquestra Colonne, se celebrà a la Sala Gaveau.

No podem deixar de consignar els Concerts de l'Orquestra Simfònica de París, que dirigeix el mestre Pierre Monteux, que amb el concurs de Mlle. Bunlet i de MM. Pactat i Istor, han donat un festival Wagner amb les escenes finals dels tercers actes de «La Walkíria» i de «Sigfrid» i el duo del pròleg, marxa fúnebre i escena final de «La Posta dels Déus» i també altre concert que amb el concurs del pianista Vladimir Horowitz donà amb la «Suite en si menor», de J. S. Bach; «Concert en re menor», per a piano i orquestra, de Brahms i la «Cinquena Simfonia», de Beethoven. Aquests concerts han tingut lloc a la Sala Rameau (abans Pleyel).

Per acabar direm que a l'Antic Conservatori, han donat un Concert la Societat d'Estudis Mozartians sota la direcció del mestre Félix Raugel, executant-se exclusivament obres de Mozart, i un altre que la «Societat des Concerts», dirigida per Henri Rabaud, amb la pianista Pignari Salles, ha donat executant una «Simfonia en mi b.», de Mozart; una «Gran fantasia», per a piano i orquestra, de Schubert-Liszt; «Concert Brandeburgo, n.º 2», de Bach i «El Somni d'una nit d'estiu», de Mendelssohn.

A l'Opera s'han donat «Rolande et le Mauvais garçon», de Rabaud; «Faust», de Gounod; «Sigfrid», de Wagner, i la «Salomé», de Strauss.

L'Opera Còmica, ha ofert «Werther», de Massenet; «Le Sourd», de Adam;

La massa choral serà dirigida pel mestre Roberto Benaglio. «Lakmé», de Delibes; «Carmen», de Bizet; «El Barber de Sevilla», de Rossini; «Primavera florida», de Tchaikowsky; «Manon», de Massenet, i «Els Pescadors de Perles», de Bizet.

OXFORD. — Una important sèrie de representacions de l'òpera «Càstor et Pòllux», de J. Ph. Rameau, ha estat donada sota l'organització i patronatge de l'Opera Club d'aquesta Universitat. Aquesta obra, que és la primera vegada que es posa a Anglaterra, ha estat representada amb vestuari de l'època a la Casa Consistorial i ha obtingut un èxit extraordinari. La interpretació de «Càstor et Pòllux», principalment a càrrec d'elements «amateurs», ha estat curosament preparada i gairebé res feia presumir que els artistes que l'han executada no fosin uns consumants professionals.

LIEJA. — Per tal de recaptar cabals per a l'erecció a aquesta ciutat d'un monument al Rei Albert I, la Societat «Oeuvre des Artistes» ha organitzat a la Sala del Conservatori una sèrie de Concerts simfònics, els quals seran dirigits pel famós compositor rus, Igor Strawinsky. Prendrà part en aquests importants festivals, ultra alguns celebrats solistes una nombrosíssima orquestra.

ROMA. — Ha estat publicat el cartell de la temporada lírica del Teatre Reial de l'Òpera, la inauguració del qual tindrà lloc amb la representació de l'òpera de Monteverdi «Orfeo», segons la refundició que d'aquesta obra ha fet el mestre Benvenuti. Per a la segona representació es donarà «Mignon» de Thómas.

El centenari de Bellini serà commemorat amb la representació d'una obra del mestre, la qual obra hom no sap encara si serà «Norma» o bé «Il Pirata». Per primera vegada a Roma serà posada «Fedra», de Pizzetti i com a veritable primera estrena «La Vigna», del mestre Guerrini. També serà posada «Ariana a Naxos», de Ricard Strauss, per a commemorar el setantanari del mestre, la qual obra serà interpretada per la Companyia del Teatre de l'Estat de Viena. Entre les obres que seran reposades al repertori de la present temporada hom anuncia «Don Giovanni», de Mozart; «Otello»; «Don Carlo» i «La Traviata», de Verdi; «La Favorita», de Donizetti; «Faust», de Gounod; «Il Barbiere di Siviglia», de Rossini; «La Farsa amorosa», de Zandonai; «Turandot»; de Puccini i «Els Mestres Cantaires de Nüremberg», de Wagner. Tant la direcció artística com la direcció de l'orquestra ha estat confiada a l'eminent mestre Tuillio Serafin.

TURIN. — El Teatre Reggio, ha publicat les llistes de la temporada que començarà el 12 de gener i que comprendrà Carnaval i Quaresma. Amb motiu del Centenari de Bellini, es posaran les òperes «Norma» i «Capuletti et Monteschi», amés amb caràcter extraordinari es donaran unes representacions del «Boccaccio», del mestre Suppé.

Per ordre de representació, el programa del Carnaval anirà compost com segueix: «Capuletti et Monteschi», de Bellini; «Werther», de Massenet; «Il Dibuk», de Ludovico Rocca i Renato Simoni (nova); «Norma», de Bellini; «Boccaccio», de Suppé; «Andrea Chenier», de Giordano, i «La Gioconda», de Ponchielli, amb motiu del centenari d'aquest mestre.

La companyia que cantarà aquestes obres va formada pels artistes Adelai-de Saraceni, Anna Massetti Bassi, Inés Adami, Lina Grani, Angelica Craven-co, Liana Avogadro, Bianca Scacciatti, Florica Cristoforeno, Emilica Vera, Eurica Carabelli, Gina Cigna, Fiorenzo Tasso, Giulio Tomei, Vittorio Baldo, Titto Schipa, Carlo Cavallini, Luigi Cilla, Augusto Oltrabella, Silvio Costa, Le Guindice, Leone Paci, Renzo Pigni, Lamberto Bergamini, Nazzareno de Angelis, Clòe Elmo, Giuseppe Massù, Guido Riccioli, Adolfo Pacini, Antona Gelli, Beniamino Gigli, Carlo Zaghiabue, i Alessandro Zillani. Mestres directors i concertadors d'orquestra, Franco Ghione, Edoardo Vitale i Rosaro Castag-mino.

Durant la Quaresma serà donada per primera vegada a Turin la Tetralogia completa de Ricard Wagner «L'Anell del Nivelung», la qual serà cantada per Isidoro Fagoaga, Parmeggiani, Anny Helm, Sbisca, Eva Turner, Rossi Morelli, Nardi, Melnik, Vassari, Gottardi, Iné sGuosconi, Liana Avogadro, Carlo Cavallini, Giovanna Niccola i Italo Tajo. L'orquestra serà dirigida pel mestre Fritz Büsch que serà assistit pel mestre Albert Erede.

"SISTEMA VIMAS"

Si voleu millorar la
vostra economia domés-
tica, demaneu una tar-
ja d'adherit al sistema.

Plaça Catalunya, 3, 2on, 2.^a

Teléfono 22193

INSTRUMENTS DE MUSICA

DE CORDA I DE VENT

VIOLERIA D'ART

EQUIPS D'ORQUESTRA

REPARACIONS GARANTIDES

PIANOS

DE LLOGUER I VENDA A TERMINIS

R. PARRAMÓN

Carme, 8

BARCELONA

MATERIAL
PER A OFICINES
IMPRESOS
DE TOTES MENES

Papereria
PRIETO

Aquesta casa es adherida
a "Sistema Vimas"

Carme, 30

BARCELONA

Manufactura de Pianos,
Autopianos i
Pianos de Cua

"Orpheus"

MARCA REGISTRADA

Francesc Pagés Marcé

Exposició i Despatx:

Aribau, 99 - 101

Fábrica: Londres, 190-192

Teléfono 73988

BARCELONA

Lloguers, Terminis, Canvis,
Afinacions Reparacions

ACADEMIA MARSHALL

Rambla Catalunya, 106, pral. - Teléf. 72726

Director
Frank Marshall

Subdirector

Doménec Mas i Serracant

Secretaria, MARIA DAVALLILLO

Piano-Violí-Violoncel

Classes especials de viola-tenor PARRAMÓN

Solfège - Teoria - Harmonia

Historia - estètica i formes musicals

Conferències sobre historia del Piano per OTTO MAVER

Declamació catalana i castellana

Cursos d'Anglès i Francès

Sala d'Audicions

80

78(05)(46.71 Bor) Mus